

האם אתם באמת מכירים את מצוות תלמוד תורה ?

• אין לך מצוה בכל המצוות כולן שהיא שקולה כנגד תלמוד תורה, אלא תלמוד תורה כנגד כל המצוות כולן, שהתלמוד מביא לידי מעשה (רמב"ם, הלכות תלמוד תורה פרק ג). • אמרו זכרונם לברכה (ירושלמי חגיגה פ"א ה"ז) ותר הקדוש ברוך הוא על עבודה זרה וגלוי עריות ושפיכות דמים ולא ותר על עון בטול תורה. ואמרו (ספרי דברים עקב) **כשם ששכר תלמוד תורה גדול מכל המצות, כך ענש המבטלה גדול מכל העברות** (רבינו יונה, שערי תשובה השער השלישי אות יד). • כך הקב"ה אמר להם לישראל: בני, בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו... **ואם אין אתם עוסקין בתורה אתם נמסרים בידו** (גמרא קידושין ל:). • שלא יהיה מגלה פנים בתורה שלא כהלכה, שלא לטהר את הטמא... שלא לטמא את הטהור, והוא מאמרם ז"ל (אבות פ"ג): **המגלה פנים בתורה שלא כהלכה אין לו חלק לעולם הבא**... שדרש רבא (פסחים ב:) בפסוק כי גדול עד שמים חסדך זה הלומד שלא לשמה אלא להתכבד, הטעם לא שיש רצון הבורא בלימוד זה אלא לתכלית היוצא ממנו שיבא ללמוד לשמה, ותורה זו אין בסגולתה להציל מיצר הרע בבא עבירה לידו (אור החיים, ויקרא נו). • חייב אדם ללמוד בכל יום תורה שבכתב שהוא תנ"ך ומשנה וגמרא ופוסקים **ובעלי בתים שאינם לומדים רק ג' או ד' שעות ביום לא ילמדו בגמרא לחוד דבזה אינו יוצא** אלא צריך שילמוד דוקא גם ספרי פוסקים כל אחד כפי השגתו [שו"ע יו"ד וש"ך שם] **(משנה ברורה סימן קנה ג)**. • יש שני אופני למוד התורה, אחד במה שמקיים מצות תלמוד תורה, וזה מקיים בכל דבר שלומד, אפילו עוסק בסדר טהרות שאינו נוהג בזמניו. והשני, שמחויב ללמוד הלכות, כדי לדעת איך להתנהג למעשה, ולזה מחויב ללמוד אותן ההלכות מדברים הנהגים בזמן הזה, **וחלק זה קודם לכל** (חפץ חיים, שם עולם חלק ב פרק ז). • **שכתוב בזהוה הקדוש דזכות לימוד הקרבנות מועיל כ"כ שאפילו מי שהוא מיוחד ללמד קטגוריא על האדם לא יכול לעשות לו רע**... שאפילו בעת שצר לו להאדם מאד אל יפטר עצמו מלימוד עיני הקרבנות דבר יום ביומו (חפץ חיים, תורה אור פרק ג). • כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק, או שקרא ושנה ופירש להבלי העולם והניח תלמודו וזנחו, הרי זה בכלל כי דבר ה' בזה... **אין דברי התורה מתקיימים במי שמתרפה עצמו עליהם**, ולא בלומדים מתוך עידון ומתוך אכילה ושתייה, אלא במי שממית עצמו עליה ומצער גופו תמיד, ולא יתן שינה לעיניו ותנופה לעפעפיו (שולחן ערוך סימן רמו). • אשר לא נתן בלבבו לאמר כי השכחה מצויה בבני אדם, **והיה לו לחזור ההלכה הרבה פעמים, ולחשוב בה כל היום וכל הלילה עד שלא תוכל לסור מלבו, ולא עשה, הרי זה מתחייב בנפשו**, כי יבא להורות על פי זכירתו, ויאמר כך אמר לי רבי, ויאסר המותר ויתיר האסור ונמצאת תקלה באה על ידו, ונקרא פושע, מפני ששגגת תלמוד עולה זדון (רבינו יונה בפירושו לאבות פרק ג משנה ח). • **יכול אדם ללמוד תורה בעשר שנה ולשכחה בשתי שנים**. כיצד, יושב אדם ששה חדשים ואינו חוזר על מה שלמד, נמצא אומר על טמא טהור ועל טהור טמא. י"ב חודש ואינו חוזר על לימודו, נמצא מחליף חכמים זה בזה. י"ח חודש ואינו חוזר, נמצא משכח ראשי פרקים. כ"ד חודש ואינו חוזר, נמצא משכח ראשי מסכתותיו. ומתוך כך, סופו שיושב ודומם (אבות דרבי נתן פרק כד). • **הנה עצם הלימוד אף שכשהוא לומד ביחיד הוא ג"כ מקיים מ"ע של ת"ת מ"מ לכתחלה מצוה להדר כל מה שיכול ללמוד בחבורה שע"ז מתקדש שם שמים יותר** כשנאספים רבים מבני ישראל לעבודת הש"י וכמו שכתב רבינו יונה בשערי תשובה בסימן קס"ח ע"ש וכן אחז"ל בכמה מקומות (חפץ חיים, שם עולם פרק כא). • **אם יש לו פנאי ללמוד איזה שעות גם באמצע היום** (מלבד הקביעות עתים שיש לו אחר התפלות) שעל דברי תורה אמר הכתוב יקרה היא מפנינים וכל חפצך לא ישוו בה בודאי **מחוייב לעשות כן** וזהו שכתוב בתורה ודברת בם בשבתך בביתך וגו'... כן הוא בענין השגת קנין התורה דאף שאוצר גדול נכון לכל איש המייגע עצמו להשיג תורת ד' בכ"ז אינו דומה למי שמרבה רעים ללימוד התורה ללמוד בחבורה **וכל מה שיתרבה חברת אנשים בלימוד עמהם יתרבה שכרו מכל אחד ואחד**... ובעו"ה ראינו רפיון בדבר הגדול הזה אף אצל התמימים שהיצר שמטריד האדם כל ימי החול בעיני גופו בלי להניח כלל מעט זמן לתורה אינו מניח לו אף יום השבת לזכות לנשמתו וממציא לו עבודה לבלות זמן הקדוש בהבל בחבורות מריעות... דורות הראשונים שהיו מסורים לתורתם בכל לבם ונפשם וכל חמודות העולם לא נחשב בעיניהם למאומה ורק לתורת ד' היה לבם נשואות לקנותה לברר הלכותיה בקיבוץ חכמים ודיבוק חברים ואף אחר שנתגדלו בשנים היה דרכם ליסע מביתם בשביל ידיעת התורה על שש שנים ועל י"ב שנים (עיין כתובות ס"ג) ואפילו בדורות של בעלי תוספות היה מסירת נפש ממש על התורה (עיין בספר צדה לדרך בהקדמה) **לכן האיר הקב"ה עיניהם ופתח לבבם וזכו בכתרה של תורה**, לא כן עתה בעו"ה יכול כל תופש תורה להעיד בעצמו שאחר כל השתדלותו בה הוא נגד דורות הראשונים כקוף בפני אדם וכ"ש נגד דורות של אמוראים וכל כך למה מפני שיגיעות עליה היא במדה מועטה מאד... **וזכות גדול הוא להאנשים המתאספים ודורשים בעת הזאת לכבוד שמים. והם יקראו מאוהביו לעתיד ויהיו קרובין לד'** וכעין דכתיב והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו משמרת בתעו בני ישראל מעליהם יקרבו אלי לשרתני וחייב זה מפורש במלאכי נביא האחרון בנבואתו האחרונה... ומסיים הכתוב אז נדברו יראי ד' איש אל רעהו והיינו שאז החיוב ליראי ד' להתאסף ולהתיישב יחד מה לעשות בשביל כבוד הש"י ודבריהם נכתבין למעלה בספר הזכרון כמו דכתיב ויקשב ד' וישמע ויכתב בספר זכרון לפניו (חפץ חיים, תורת הבית). • **וכל לדתו של האדם וביאתו לעולם הזה דרך רחוקה כזו הוא נשלח מלמעלה רק בשביל להשיג תורת ה'**, וכמו שאמרו חז"ל על הפסוק "אדם לעמל יולד" (איוב ה, ז), דהינו לעמלה של תורה (חפץ חיים, תורת הבית, חתימת הספר).

רוצים לזכות את הרבים ? תאמו עם אחראי בית הכנסת שבאזורים ותלו את הדף

בלוח המודעות. לקבלת עותקים מדף זה צרו קשר בטלפון 052-3799687